Obsah

- 1. 107 Je advent, brány dokořán
- 2. 113 Otevřete brány hradeb kamenných 3. 108 Slyšel jsi o té hostině

1. 107 Je advent, brány dokořán

Sloka 1

Je advent, brány dokořán, je advent, zní to ze všech stran, vítá mne svého Pána.

Sloka 2

Je advent, přichází náš Král, on pro nás nejmenším se stal a nebe na zem nese.

Sloka 3

Je advent, vzhůru, křesťané, je na nás, kdy už nastane čas budoucnosti Boží.

Sloka 4

Je advent, chvíle veliká, a kdo ji líně promešká, na Božím soudu stane.

2. 113 Otevřete brány hradeb kamenných

Sloka 1

Otevřete brány hradeb kamenných, | otevřete brány hradeb srdcí svých, otevřete, aby mohl dál.

Sloka 2

Nechte všeho, nechte obav, starostí, | připravujte cestu jeho království, | připravujte cestu, aby vejít mohl slávy Král.

Refrén

To kvůli Králi, Králi připrav každý cestu, cestu svou, to kvůli Králi, Králi naprav každý cestu, cestu kživou, cestu zlou.

Sloka 3

Pozdvihněte svoje srdce znavená | posilněte klesající kolena, otevřete, aby mohl dál.

Sloka 4

Není doba k spánku, je čas nabrat sil, | pominula noc a den se přiblížil, | připravujte cestu, aby vejít mohl slávy Král.

3. 108 Slyšel jsi o té hostině

Sloka 1

Slyšel jsi o té hostině, na kterou je každý zván? Slyšel jsi o té hostině? Zve prý sám nebes Pán.

Refrén

Nebeský hostitel všechny zve, všechny chce u stolu mít. Kdo slyšíš, přijmi to pozvání, nesmíš se opozdit.

Sloka 2

Každý se dneska vymlouvá, nikomu se nechce jít. Každý se dneska vymlouvá, nedá se přemluvit.

Sloka 3

Kdyby ses přece rozmyslel, já bych tam šel s tebou rád. Kdyby ses přece rozmyslel, chci tebe také zvát.

Sloka 4

Ano, ty také pozván jsi; škoda, že se vymlouváš. Ano, ty také pozván jsi. Přijmeš či odmítáš?